

Nøgdir við árið í fjør á Lynfrost í Runavík:

Arbeiði til eini 120 fólk

Tað mundu vera fá av før-
oysku flakavirkjunum, ið
høvdu serliga framgongd í
farna árinum – bæði tá tal-
an er um rávørnøgd og
figgarligt úrslit.

»Hetta farna árið fingi
vit nøkur heilt fá tons
færri av rávøru enn árið
fyri, men hóast tað, so
haldi eg, at vit kunnu ikki
annað enn vera nøgdir við
tað, árið samanlagt gav av
sær,« sigur stjórin á
Lynfrost í Runavík, Jens
Kannuberg.

Lynfrost tók í 1991 til-
samans ímóti um 7.800
tonsum, harav nógv tann
størsti parturin kom frá
teimum størru skipunum –
teimum seks partrolarun-
um og Kúrberg.

Skiftandi prisir

»Í fjør upplivdu vit, at í
fyrru helvt av árinum fóru
prisirnir bara uppeftir alla
tíðina, so hevði tað hildið
sær, hevði árið gjørt eitt
rættiliga rokár figgarliga,

men so í seinnu helvt fóru
prisirnir hinvegin aftur,«
sigur Jens Kannuberg. »Í
fyrra hálvárinum var talan
um prishækkingar uppá
eini 30-40 prosent, men so
endaði tað við, at prisurin
kom niður aftur, so hann
nú er umleið tað sama,
sum áðrenn hækkingina.«

Stjórin á Lynfrost vísir
á, at ein av trupulleikunum
var, at vøran ikki eins væl
læt seg selja og hon hevði
gjørt frammanundan, tí at
keypararnir við tí øgiliga
høga prisinum valdu at
venda sær móti øðrum
vørum og øðrum marknaðum,
har biligari var at
keypa.

»Vit hava mist marknað
sum eina fylgju av prishækkingunum, og skal nú
eitt stórt arbeiði gerast fyri
at vinna hann aftur,« sigur
Jens Kannuberg. »Men tað
er í øllum førum neyðugt,
at okkurt hendir, tí uttan
ein marknað klára vit okk-
ur sjálvsagt ikki.«

Klára skyldurnar

Men hóast hesi viður-

skifti, og tað at
møguleikin fyri einum
røttum rokárið reyk, tá
prisirnir fullu aftur, hevur
Lynfrost havt eitt so mikið
gott ár, at virkið bæði
hevur klárað skyldur sínar
– at rinda rentur og av-
drøg.

Við tí fiskinum, ið er
komin upp á land, hevur
gjøgnumgangandi verið
arbeiði til eini 120 fólk.

Sum sagt vóru tað ser-
liga tey trý trolarapørini –
Jaspis og Ametyst, Sardis
og Topas, Smaragd og
Vónin – ið lögdu nógvan
fisk upp saman við Kúr-

berg, men hinvegin hevur
ikki gingist so væl við út-
røðrinum.

»Tíverri er útrøðrartur-
urin ikki so stórur nú, sum
hann var fyri einum
tveimum árum síðani, tá
rættuliga væl lá fyri,« sigur
Jens Kannuberg. »Men
hóast tað, so kunnu vit
sum heilt ikki gremja okk-
um, verður samanbórið við
kanska onnur virki. Ein
hevur so ofta hug at halda,
at alt kundi verið betri,
men vit kunnu samanum-
tikið bara vera nøgdir.«

Higartil í ár hevur ikki
verið tað stóra fiskarið,

eftir at flotin fyrst hevði
legudagar og síðani lá fyri
verkbann. Jens Kannuberg
sigur við Sosialin, at teir
høvdu væntað, at nú fór at
vera nakað av fiski at fáa,
men higartil hava so teir
góðu roktúrarnir ikki gjørt
vart við seg.

hj.

*Flakavirkið Lynfrost í
Runavík hevði í fjør
eitt so frægt ár, at virk-
ið greiddi sínar skyldur
– at rinda rentur og
avdrøg. Mynd: Kalmar*

Signabøfilmurin hevur bert lýti

Er ov skjótt liðugur...!

Tað er ikki eiti á ummæli
filmurin um Jógvan Jo-
hansen á Signabø fær,
hóast fyrsta almenna frum-

sýningin ikki hevur verið
enn.

Jógvan Johansen á
Signabø. Filmurin vísir,
at øll ikki liva sum
klokkutrælir í stórbýum

Ein góð áminning

Filmurin var herfyri vístur
fyri innboðnum í Grand í
Keypmannahavn. Sambært
Inge Nielsen í blaðnum
Arbejderen er bert eitt
minus við filminum: »Den
er forbi, længe inden man
får set sig mæt på dette
stykke hverdagsliv.«

Hinvegin koma mynd-
irnar, heldur ummælarin,
fram fyri hyggjaran aftur,
tá hann fer til handils og
kannar 'síðsta' söludag á
einum liðnum døgverða, ið
kann tveitast í ovnin og
gerast í eini skjótari vend,
– filmurin stendur sum ein
andsøgn til »hverdagens
stress og jag«.

Góða undirteku

Inge Nielsen mælir lesar-
unum at seta tíð av til
filmin saman við børn-
unum. »De bliver snydt,
hvis de ikke oplever, at så-
dan er der også nogen der
rbejder og lever livet«,
skrivar Inge Nielsen í Ar-
bejderen um filmen, ið
fekk »et brusende velfor-
tjent billfald«, tá hann varð
vístur í Keypmannahavn.

ówh

Fylkingin ímóti EF farin til verka

Teknar limir

– og savnar pening fyri at kunna virka

Fylkingin ímóti EF ger í
hesum døgum eina roynd
at fáa fólk at tekna seg
sum limir; fylkingin hevur
lýsingar í flestu bløðum.